

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 6

FCI:n numero: 129
Hyväksytty: FCI 2.10.2017
Kennelliitto 5.4.2018

SMOOLANNINAJOKOIRA
(SMÅLANDSSTÖVARE)
Alkuperämaa: Ruotsi

1/5

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Smoolanninajokoira on jäniksen ja ketun metsästyksen käytettävä koira, joka ajaa riistaa haukkuen. Se on yksin ajava eikä sitä käytetä sorkkaeläinten metsästyksen.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 6 ajavat ja jäljestävät koirat
Alaryhmä 1.2 keskikokoiset ajavat koirat
Käyttökoetulos vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Smoolannin maakunnassa oli 1800-luvulla hyvin monenlaisia ajokoiria. Osa niistä polveutui saksalaista, puolalaista ja baltialaista alkuperää olevista koirista, joita suurvalta-ajan sodista palaavat upseerit olivat tuoneet mukanaan. Nämä koirat risteytyivät paikallisten pystykorvatyyppisten koirien ja myöhemmin englantilaisperäisten ajokoirien kanssa, ja näin kehittyi smoolanninajokoira. Koirien koko ja väri vaihtelivat, samoin hännän pituus: osa koirista oli mustia ruskein merkein, osa yksivärisiä punaisia tai keltaisia. Valkoiset merkit olivat yleisiä ja osalla koirista oli synnynnäinen töpöhäntä. 1900-luvun alkuvuosina työskenneltiin tarmokkaasti vanhan rotutyyppin ja varsinkin töpöhäntäisen muunnoksen elvyttämiseksi, joskin 1921 laadittu ensimmäinen rotumääritelmä hyväksyi myös pitkähäntäiset koirat. Myöhemmin rotumääritelmää on muokattu moneen otteeseen.

Smoolanninajokoira on kestävä ja monipuolinen ajokoira, jolla on sointuva haukku. Sitä käytetään pääasiassa ketun ja jäniksen metsästyksen, perinteisesti myös muulle pienriistalle, mutta ei koskaan sorkkaeläimille.

YLEISVAIKUTELMA: Vankkarakenteinen, ulkomuodoltaan melko jalo, voimakas mutta ei raskarakenteinen. Karva on karheaa, häntä joko pitkä tai synnynnäinen töpöhäntä.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Lähes neliömäinen. Rintakehän syvyys on lähes puolet säkäkorkeudesta.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Rauhallinen, ystävällinen, uskollinen ja tarkkaavainen.

PÄÄ: Kuiva ja keskipitkä. Etäisyys kirsusta otsapenkereeseen on sama kuin otsapenkereestä niskakyhmyyn.

Kallo: Levein kohta on korvien välissä.

Otsapenger: Selvästi havaittava.

Kirsu: Väritään musta, ruskeilla koirilla ruskea. Sieraimet ovat avoimet.

Kuono: Hyvin kehittynyt, ei karkea eikä suippo. Kuononselkä on suora ja kallon ylälinjan kanssa yhdensuuntainen.

Huulet: Ylähuuli riippuu vain hieman alahuulen päällä.

Leuat / hampaat: Leikkaava purenta; voimakkaat ja hyvin kehittyneet hampaat.

Posket: Litteät.

Silmät: Mantelinmuotoiset ja väriltään tummanruskeat, ruskeilla koirilla hieman vaaleammat, mieluiten hasselpähkinän väriset. Ilme on rauhallinen.

Korvat: Suhteellisen ylös kiinnittyneet, koiran ollessa tarkkaavainen korvan tyvi kohoaa hieman kallolinjan yläpuolelle. Eteenpäin vedettyinä korvat eivät ulotu aivan kuonon puoliväliin. Korvat ovat kärjestään pyöreähköt ja ne riippuvat sileinä.

KAULA: Kohtuullisen pitkä, voimakas mutta ei karkea, liittyy kauniisti lapoihin. Joustava, tiivis kaulanahka.

RUNKO

Säkä: Selvästi erottuva.

Selkä: Lyhyt ja vahva.

Lanne: Lihaksikas ja vain hieman kaareutuva.

Lantio: Hieman viisto, pitkä ja leveä.

Rintakehä: Hyvin kehittynyt. Kylkiluut ovat selvästi kaarevat.

Alalinja ja vatsa: Vatsaviiva on vain hieman kohoava.

HÄNTÄ:

- Pitkä häntä, joka on kiinnittynyt suoraan selkälinjan jatkeeksi, asennoltaan suora tai sapelimaisesti hieman kaartuva, ulottuu juuri ja juuri kintereeseen. Koiran liikkuaessa hännän ei tulisi nousta selkälinjan yläpuolelle.
- Synnynnäinen töpöhäntä tai karhun häntää muistuttava. Häntä voi olla myös puolipitkä.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Luusto on voimakas ja kokonaisuuteen nähden sopusuhtainen.

Lavat: Pitkät, tiiviisti rungonmyötäiset, lihaksikkaat ja viistot.

Olkavarret: Pitkät. Hyvä lapaluun ja olkavarren välinen kulmaus.

Kyynärpäät: Tiiviisti rungonmyötäiset, eivät alempana kuin rintakehän alareuna.

Kyynärvarret: Edestä katsoen suoraa ja yhdensuuntaiset.

Välikämmenet: Joustavat ja vain hieman viistot.

Etukäpälät: Lujat ja tiiviit, varpaat ovat hyvin kaareutuneet.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Takaraajat ovat takaa katsottuna suoraa ja yhdensuuntaiset.

Reidet: Leveät ja lihaksikkaat.

Polvet: Hyvin kulmautuneet.

Sääret: Leveät ja lihaksikkaat.

Kintereet: Hyvin kulmautuneet.

Väliljalat: Lyhyet, kuivat ja koiran seistessä pystysuorat.

Takakäpälät: Lujat ja tiiviit, varpaat ovat hyvin kaareutuneet.

LIIKKEET: Yhdensuuntaiset ja vaivattomat, hyvä askelpituus.

KARVAPEITE

Karva: Peitinkarva keskipitkää, karheaa ja tiiviisti rungonmyötäistä, selässä ja kaulassa karkeampaa kuin muualla. Aluskarva on lyhyttä, tiheää ja pehmeää. Päässä, korvissa ja raajojen etuosassa karva on lyhyttä ja sileää. Reisien takaosassa ja hännän alapuolella karva voi olla pitempää kuin selässä. Varpaiden ja päkiöiden välissä on tiheä karvoitus.

Väri: Musta tai maksanruskea pohjaväri, jossa ruskeat tan-merkit silmien yläpuolella, kuonon sivuilla, kaulan alla, rinnassa, raajoissa ja käpälissä, vatsassa, reisien sisäpuolella, hännän alla ja peräaukon ympärillä. Tan-väri voi olla sävyltään kullanuskeasta lämpimän punaruskeaan. Pienet, valkoiset merkit rinnassa ja käpälissä sallitaan.

KOKO

Säkäkorkeus: Uroksen ihannesäkäkorkeus on 50 cm, sallittu vaihtelu 46–54 cm.
Nartun ihannesäkäkorkeus on 46 cm, sallittu vaihtelu 42–50 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin sekä kykyyn toimia perinteisessä käyttötarkoituksessa.

- Virheelliset mittasuhteet, liian pitkärunkoinen
- Puutteellinen sukupuolileima
- Raskas, leveä pää
- Lyhyt tai suippo kuono-osa
- Löysät suupielet
- Ylä- tai alapurenta, tasapurenta
- Vaaleankeltaiset silmät
- Pitkä selkä
- Lyhyt, jyrkkä lantio
- Selkälänjan yläpuolelle nouseva häntä
- Jäykät, rungon alle jäävät takaliikkeet
- Lyhyt tai ohut karvapeite
- Liian musta väritys, puutteelliset tan-merkit, mustat karvat tan-merkeissä
- Liian suuret tai väärin sijoittuneet valkoiset merkit

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- Liian varautunut, ei käsiteltävissä
- Voimakas ylä- tai alapurenta
- Herasilmä
- Muu kuin rotumääritelmän sallima koko

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespusseihin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.